

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ:

9 / 6 / 2017

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. Στις άλλες δηλαδή ικανότητες, όπως ακριβώς εσύ λες, αν κάποιος ισχυρίζεται ότι είναι ικανός αυλητής ή (ικανός) σε άλλη οποιαδήποτε τέχνη, στην οποία δεν είναι, ή γελούν σε βάρος του ή αγανακτούν, και οι συγγενείς του πλησιάζοντάς τον τον συμβουλεύουν με την ιδέα ότι είναι τρελός· στη δικαιοσύνη όμως και στην άλλη πολιτική αρετή, αν και γνωρίζουν για κάποιον ότι είναι άδικος, αν αυτός ο ίδιος λέει την αλήθεια εναντίον του εαυτού του μπροστά σε πολλούς, το οποίο στην πρώτη περίπτωση θεωρούσαν ότι είναι σωφροσύνη, δηλαδή το να λέει την αλήθεια, στη δεύτερη περίπτωση (το θεωρούν) τρέλα, και ισχυρίζονται ότι πρέπει όλοι να λένε ότι είναι δίκαιοι, είτε είναι είτε όχι, διαφορετικά (λένε) ότι είναι τρελός αυτός που δεν προσποιείται ότι κατέχει [δικαιοσύνην]· [τη δικαιοσύνη]· με την ιδέα ότι είναι αναγκαίο πως ο καθένας κατ' αυτόν τον τρόπο να μετέχει σ' αυτή, διαφορετικά να μη συγκαταλέγεται ανάμεσα στους ανθρώπους.

B4.

A. σωστό

B. λάθος

Γ. σωστό

Δ. σωστό

E. λάθος

B5.α. ἴωσιν – εισιτήριο

δει - ένδεια

ἀνέχονται – έξη

εἰδῶσιν – συνείδηση

B5β. Η ηθική αρετή αποτελεί το βασικό θέμα στο έργο του Αριστοτέλη «Ηθικά Νικομάχεια».

Οικογενειακοί λόγοι τον ανάγκασαν να αποχωρήσει εσπευσμένα από την εργασία του.

Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες αποδείχτηκε ότι το δημιουργικό παιχνίδι ενισχύει την συναισθηματική νοημοσύνη των παιδιών.

Γ1.

Γιατί ο (γραπτός) λόγος όταν στερηθεί και την άποψη (γοητεία) του ρήτορα (του ομιλητή), και τη φωνή (του) και τις μεταβολές που γίνονται στην εκφώνηση ρητορικών λόγων, και επιπλέον και τις συγκυρίες και τη βιασύνη σχετικά με την ολοκλήρωση της πράξης, και δεν υπάρχει τίποτα που τον ενισχύει και που τον κάνει πειστικό, αλλά όταν αφενός γίνει έρημος και γυμνός από όλα ανεξαιρέτως όσα έχουν ειπωθεί προηγουμένως, αφετέρου κάποιος τον διαβάξει χωρίς πειστικότητα και χωρίς να φανερώνει κανένα ιδιαίτερο συναίσθημα, αλλά σαν να κάνει μια απαρίθμηση, νομίζω, εύλογα φαίνεται στους ακροατές ότι είναι ασήμαντος (αδιάφορος). Αυτά ακριβώς θα μπορούσαν κυρίως να βλάψουν αυτόν (το λόγο) που παρουσιάζεται τώρα και να τον κάνουν να φαίνεται πιο ασήμαντος.

Γ2α. ἀναγιγνώσκη: ἀνάγνωθι

ἀπαριθμῶν: ἀπαριθμοῖεν

τοῖς ἀκούουσιν: ἀκούσεσθαι

μάλιστ': μάλα

φαίνεσθαι: φανῆτε

Γ2β. τοῦ μὲν προειρημένου ἅπαντος ἔρημοι γένωνται.

Γ3α. τῶν μεταβολῶν: αντικείμενο του ρήματος ἀποστερηθῆ

τῶν προειρημένων: επιθετική μετοχή ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός

στο ἔρημος και γυμνός σε θέση γενικής αντικειμενικής

γυμνός: κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρήματος

«λόγος» μέσω

του συνδετικού ρήματος γένηται

εϊκότως: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο
δοκεῖ

ρήμα

τοῖς ἀκούουσιν: επιθετική μετοχή ως δοτική προσωπική του κρίνοντος
προσώπου στο ρήμα δοκεῖ

Γ3β.

«Ἄπερ καὶ τὸν νῦν ἐπιδεικνύμενον μάλιστ' ἂν βλάψειε καὶ φαυλότερον φαίνεσθαι
ποιήσειεν»

«Ἄπερ καὶ τὸν νῦν ἐπιδεικνύμενον μάλιστ' ἂν βλάψειε»: κύρια πρόταση κρίσεως,
καταφατική, επαυξημένη.

Ἡ αναφορική αντωνυμία «ἄπερ» ἔχει θέση δεικτικής, εφόσον προηγείται ισχυρό
σημείο στίξης και στην ίδια περίοδο δεν υπάρχει ἄλλη κύρια πρόταση (παρά
μόνο η επόμενη με την οποία συνδέεται συμπλεκτικά).

Ἄπερ: υποκείμενο του ρήματος ἂν βλάψειε (αττική σύνταξη)

τὸν ἐπιδεικνύμενον: επιθετική μετοχή ως αντικείμενο του ρήματος ἂν βλάψειε.

φαυλότερον: κατηγορούμενο στην επιθετική μετοχή «τὸν ἐπιδεικνύμενον» μέσω
του ρηματικού τύπου φαίνεσθαι

φαίνεσθαι: τελικό απαρέμφατο ως ἔμμεσο αντικείμενο του ρήματος (ἂν)

ποιήσειεν (ετεροπροσωπία).